

גליון נ"א תשע"ד
שנה ג'

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר שיבלט"א

תורה למשפחה קליפון על השיעור לשה"ש בתמונה

סיפורי חז"ל

מתוקה שנת העובד

מעשה היה כשנפטר ר' בון בקוצר שנים, נכנס ר' זירא והספיד עליו ההספד הזה וכך אמר: נאמר בספר קהלת, מתוקה שנת העובד אם מעט ואם הרבה יאכל. משל למה הדבר דומה, למלך שהיה לו כרם, ושכר פועלים לעבוד בכרם, והיה בין הפועלים אחר שהיה מוכשר במלאכתו יותר מכולם, והספיק בזמן קצר לעשות מה שפועל אחר צריך לעשות כל היום. וכשראה המלך שסיים מלאכתו, נטלו המלך בידו והיה מטייל עמו, לעת ערב באו הפועלים ליטול שכרם ובא אותו הפועל עמו, ונתן לו המלך כל שכרו כאילו עבד כל היום. התחילו הפועלים מצטערים ואמרו למלך: הרי אנו יגענו כל היום, וזה יגע רק שתי שעות, למה זכה לשכר שלם. אמר להם המלך, למה אתם מצטערים, זה יגע בשתי שעות מה שלא יגעתם אתם כל היום. והנמשל: שר' בון שהיה שוקד על התורה ביגיעה עצומה למד בכ"ח שנה מה שאין תלמיד ותיק יכול ללמוד במאה שנה. (קהלת רבה)

פרשת השבוע

פירש על פסוק זה. נענה לו תלמידו הרה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב זיע"א ואמר שיש לו לומר תורה על פסוק זה, ואמר בזה כי הנה מצינו באברהם אבינו ע"ה שנקרא הר שאמרו חז"ל (מסכת פסחים) לא כאברהם שנקרא הר, וגם מצינו ביעקב אבינו ע"ה שנקרא שפר, כמאמר חז"ל (מסכת בבא בתרא) שופריה שיעקב מעין שופריה דאדם קדמאי, וכן מצינו שיצחק אבינו ע"ה נקרא חרדה כמו שאמר הכתוב ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד, והפירוש הוא, שהנה איתא (מסכת שבת) אמרו חז"ל דלעתיד לבוא יאמר הקב"ה לאברהם, בניך חטאו, ויאמר לו רבש"ע, ימחו על קדושת שמך, וכן יבא אל יעקב ויאמר לו, בניך חטאו, והוא משיבו ג"כ, ימחו על קדושת שמך וכו', ואח"כ יבא אצל יצחק אבינו ע"ה ועשה לו חשבון, עי"ש.

ועפ"י אפשר לפרש, ויסעו מהר שפר היינו יסעו "מהר" שרומז לאברהם אבינו, וכן יסעו משפר שרומז ליעקב אבינו, ויחנו בחרדה, היינו ביצחק אבינו שנקרא חרדה, שהוא עשה חשבון ואמר פלגא עלי ופלגא עלך וכו'.

אלה מסעי בני ישראל וגו' (ל"ג - א) כל מסע ומסע של בני ישראל היה על פי ה' (בעל הטורים). פעם סיפר הרה"ק רבי מאיר מפרעמישלאן זיע"א: בחורף אחד בימי נעורי, נסעתי עם מורי ורבי, רבי מרדכי מקרעמניץ זיע"א ועשינו את דרכנו בעגלה במורד צר בתוך השלג. פחדתי מאד ואמרתי בליבי: עוד מעט והעגלה תתפך, עד אשר עמדתי לקפוץ מהעגלה. אז אחז הרבי בידו ואמר: כלום לא יקרה. כעבור זמן לא רב עזבה העגלה את המדרון המפחיד ונסעה בנתיב מישור בנסיעה רגועה וללא כל מורא. לפתע פתאום ללא כל הכנה מוקדמת, התהפכה העגלה ואנו נורקנו מתוכה אל צידי הדרך. אמר לי רבי הקדוש: מי שפחד מהיצר הרע, חזקה שלא יפול אל תוך רשתו, אולם מי שבטוח שלא יפול לידיו - נופל גם נופל.

ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה (ל"ג - כ"ד) פעם אחת ישב הרה"ק ה"חווה מלובלין זיע"א במסיבה עם תלמידיו הק', ודרש תורה על כל מ"ב המסעות שנוכרים בפרשה, כשהגיע לפסוק "ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה" לא

זמני השבת

זמני יציאת השבת:

ירושלים: 8:25 ת"א: 8:28 ר"ת: 8:59

פרשת מסעי

זמני כניסת השבת:

ירושלים: 7:09 ת"א: 7:25

בזכות העזרה לזולת

הרה"ק רבי מנחם מענדל מקוסוב אוהב ישראל ורודף שלום היה עוד מימי נעוריו, תמיד כלתה נפשו לעשות טובה לכל אדם מישראל ולהרבות שלום בעולם, לבו היה מלא רחמים ואהבה, והיה מאסף נדבות ומחלקן בחשאי בין משפחות הגונות שבאו עד כבר לחם, כך נהג כל הימים בהיותו רך בשנים ובהיותו בא בימים, בשבתו וביתו ובלכתו בדרך. פעם אחת בהיותו צעיר לימים הלך לבקר בהיכלו של רבו הקדוש רבי זאב וואלף מטשארנא אוסטראה זיע"א אשר ברוסיה המדינה, ומכיוון שהיה אברך עני ולא היה בידו כסף לשכור לו עגלה, הלך ברגליו לאטו, החבילה על כתפיו, המקל בידו ודרך המלך לפניו, ביום עשה דרכו, ובלילה לן בעיר או בכפר, בכל מקום ישוב שהגיע אליו לפני שקיעת החמה או אחריה. והיה היום ויבוא לכפר אחד לפנות ערב והוא עייף ויגע, חפש ומצא בית יהודי, נכנס ושאל את בעל הבית אם אפשר יהיה ללון אצלו? קיבל אותו היהודי בסבר פנים יפות, נתן לו שלום והראה לו מקום לישב. הסיר את חבילתו מעל כתפיו, העמיד את מקלו בפניו, נטל את ידיו והתפלל.

אחרי התפילה ישב על יד השולחן והנה שמע אנחה אחרי אנחה יוצאת מלב בעל הבית, הרגיש הצדיק בצערו של האיש ולא יכול להתאפק, ושאל אותו על מה הוא נאנח כל כך? סיפר לו האיש את צערו כאדם שלבו מלא צער ודאגה, ורוצה הוא להשיחם לאחרים: עשיר גדול היה ובעל עסקים הרבה וכל אשר פנה הצליח, והנה פתאום התחיל לגלג מזל לירד, השעה פסקה מלשחק לו, עסקיו נתמעטו וירד מאיגרא רמה לבירא עמיקתא, מה יאמר ומה ידבר? דאגותיו הלכו והתרבו ואין הפה יודע לספר מה שהלב מרגיש, דבר אחד מני אלף, חייב הוא לפריץ דמי חכירה ששים אדומים זהב, בית המזיגה הוא המשען האחרון לפרנסתו הדלה, ואין לו אף פרוטה אחת, מחר עליו לשלם וברור לו שאדוניו יוציאווהו מדירתו, ואולי ישליכוהו אל הבור, ומה יעשו אשתו וילדיו הקטנים? כיסו ריק ואין הוא יודע מאין יבוא עזרו, אין לו לא קרוב ולא גואל שירחם עליו ויוציאוהו מן המיצר, טובע הוא בים של צרות ואיך לבו ישקוט בקרבו ולא יאנח?

ישב ר' מנחם מענדל ושמע את דברי היהודי, ולבו נשבר בקרבו, וכאשר כלה לדבר ניחם אותו ואמר, אל תתייאש, קוה אל ה' הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל, ואם אין לך גואל הוא יהיה גואלך, ועל ידו תיוושע ישועה שלמה, סאתך נתמלאה, תקרא אל ה' מן המצר והוא יענך במרחב, וכשם שנפלת משמי רום לתוך התהום, כן תתרום שוב ותעלה מעלה מעלה. אך בעל הבית שצרותיו כבדו מאד לא שם לב לדברי נחמה של האורח ואדרבה אנחותיו רבו עוד יותר ועיניו זלגו דמעות, הסתכל בו ר' מנחם מענדל, ראה את צערו כאב את כאבו ולא ידע מה לעשות, במה יוכל להושיע לו, הוא בעצמו אין לו רק דברי נחמה, ובאלה לא ישלם היהודי את חובו לפריץ, במחשבות כאלה עלה על מטתו, קרא קריאת שמע שעל המטה והחליט בלבו לבוא מחר לטשארנא אוסטראה, ולעשות כל מה שבידו לחלץ את היהודי הזה מן המצר הרי זה כעין פדיון שבוים.

למחרת השכים ונטל ידיים, לבש והתפלל, נפרד מאת בעל הבית,

ובשעת הפרידה חזק את רוחו וחזר על דבריו של אמש שישים בה' בטחונו והוא יתברך שמו לא יעזבו ויעמוד לו בשעת צרה, אחר כך פנה אל הפתח, פתח את הדלת נשק את המזווה, והלך לדרכו, ובלכתו שקוע במחשבות שמע מאחוריו קול דהרת סוסים, נשא את עיניו וראה מרכבה כבודה הולכת במרוצה ומתקרבת אליו, סר הצידה ועמד והמרכבה עברה ובה איש יהודי עשיר, כאשר התרחקה המרכבה מהלך של מאה פסיעות בערך, עצרה ונעמדה על אם הדרך, ומשהתקרב ר' מנחם מענדל אליה, הזמין אותו בעל המרכבה שיעלה ויסע אתו, ואמר: אני נוסע אל הרב הצדיק מטשארנא אוסטראה, יעלה וישב אתו, יסע עד העיר ההיא, ומשם ואילך יעשה כל אחד מהם את דרכו, וילך למקום שלבו חפץ, מיאן ר' מנחם מענדל לעלות, הפציר בו העשיר מאד, הרבה עליו דברים ולא זו מן המקום, תמה בעל המרכבה ושאל אותו מדוע אינו רוצה ליהנות מטובתי, הרי זה כאלו מכבד אדם את חברו בכוס יין טוב והוא שופכו על פניו, השיבו ואמר, נראה שאתה עושה זאת מתוך רחמנות ואהבת הבריות, ורציתי לדעת עד היכן אהבתך זו מגיעה, לא במעשה קל כזה מדת הרחמנות שבך תהא ניכרת, כי אם בכיסך, כמאמר חכמינו זכרונם לברכה: בשלשה דברים האדם ניכר בכוסו, ובכיסו ובכעסו (שבת מ"ג ע"ב). אמר העשיר: תעלה ותשב על ידי ובשעת הנסיעה תציע לפני את בקשתך, ואחרי שאשמע את דבריך אדע להשיב לך תשובה ברורה.

השיב לו רמ"מ: גם אני הולך אל הרב הצדיק השוכן כבוד בטשארנא אוסטראה, ורגיל אני לעלות אליו ברגל, ולא אקבל את טובתך טרם אדע את תשובתך, ובזאת תבחן, ראה העשיר שהוא מתעקש, כחסידי העומד על דעתו, אמר לו אם כן פתח את פיך ויאירו דבריך מה בקשתך? אמר: הנה לא רחוק מכאן יושב יהודי אחד שהיה גביר כמון, ונסע פעם גם כן במרכבה כבודה ובסוסים אבירים, אך גלגל הוא החוזר בעולם, זה עולה וזה יורד, והגיעה שעתו להיות מן היורדים רח"ל, בשנים מעטות ירד מכל נכסיו, והיום עליו לשלם דמי חכירה לפריץ ששים אדומים זהב, ואין לו אף פרוטה אחת, ואם יבואו אליו שליחי הפריץ ולא ישלם את החוב, עתיד הוא ובני משפחתו לירד לבית האסורים, ולהיות עבדי עולם, ועתה אני מבקש ממך, לעמוד לימין חברך בשעת דחקו, לתת לו את הסכום הנקוב, גם אם רב הוא, ואם תשמע בקולי אברכך בברכה וישועה, ואעלה על המרכבה ונסע יחד אל ביתו של היהודי, ואחרי שתתן לנצרך ששים אדומים זהב, ניסע ונלך אל רבינו הקדוש באוטראה, ותשמע מפיו שגם הוא עמדי בעצה אחת. כששמע העשיר את בקשתו, השתומם ונבהל על הלך עני זה שאין לו דאגה אחרת רק לעזור לחוכר שאיבד את עשרו בעסקים רעים, והתפלל על הסכום הגדול שהוא דורש ממנו, וכי דבר קטן הוא זה ששים אדומים זהב? כלום יודע אביון זה מה הוא שואל? לא השיב לו מאומה ואמר לעגלון להסיע את המרכבה, והשאיר את ההלך מאחוריו, אולם לב העשיר לא ידע מרגוע וככל שהתרחק יותר מן ההלך, לבו הכה אותו יותר, וכשראה שלבו נפעם ואין מנוחה בנפשו, אמר לבעל עגלה לעצור את הסוסים ולעמוד, עשה העבד בפקודת אדוניו, עצר את הסוסים והמתין.

כשהגיע ר' מנחם מענדל אל המרכבה, אמר לו העשיר למה אתה עושה לי ככה? קשה לי ליתן לך סכום גדול כזה, אתן לך את החצי, ענה ואמר: כלום בשבילי אני דורש שאתה בא אלי בטענה, אין אני כופה עליך.

צניעות ונחישות

בנים אתם לה' אלקיכם

אב ובנו הלכו בדרך, ובאו ליער אחד ששם מצויים הרבה גרגירי יער אשר המה כידוע מתוקים לחיך. וכשראה הבן את הגרגירים, התנפל עליהם והתחיל ללקט ולאכול בכל כוחו, וכשראה האב כי הבן מתמהמה, אמר לו בני יקירי, אני יודע כי הגרגירים נעמו לחיכך, אבל חייב אתה להזדרז וללקוט, שכן עוד דרך ארוכה לפנינו, ואין לי פנאי לחכות לך, אולם הבן נפשו חשקה בפירות הללו, ולא רצה לזוז מן המקום, ואף על פי שהאב מיהר מאוד ללכת, בכל זאת בראותו את תאוות בנו אל הגרגירים, אמר לו שמע בני איעצך מה לעשות שלא תאבד דרכך ביער, בלכתך כה וכה לחפש את הפירות ולא תמצא אחר כך את הדרך אלי, אני אלך לי לאס לאט, ואתה תלקט את הפירות, אולם כדי שלא אובד ממך, תצעק כל פעם אבי, אבי, ואני אענך בני, בני, וכך נשמור כל הזמן על הקשר בינינו, ותדע כי כל עוד שאתה שומע את קולי, סימן הוא שגם אני שומע את קולך, אבל כשלא תשמע את קולי, אז תבין כי תעית ביער, ולא תמצא את הדרך בחזרה, וחייב אתה לרוץ מיד אחרי עד אשר תגיע אלי.

והנמשל מובן, בנים אנו לד' אלוקינו, ואנו תועים בסבכי היער הגדול של תאוות העולם הזה והבליו, ואין אנו שמים אל לב כי ארוכה הדרך לפנינו, ואם נתמסר כולנו לתאוות הגוף לא נגיע בשלום למחוז חפצנו, והנה העצה היעוצה לנו היא, לקרוא תמיד לאבינו שבשמים, היינו להתפלל אליו בלב שלם, וכשאנו מתפללים בלב שלם ובמחשבה טהורה, ויודעים פירוש המילות, שומע הקב"ה את תפילתנו ועונה לנו גם הוא, אולם כשלבנו נשמט מאתנו, ואין אנו יודעים לפני מי ומה אנו מתפללים, הרי אם אין אנו שומעים בלבנו את קול אבינו, אף הוא אינו שומע את קולנו, וזה סימן שכבר התרחקנו מאוד ועלינו לרוץ אחריו, ולזעוק אל המלך מלכו של עולם שיטייעני בדרכנו הקשה ורבת המכשולים.

(בשם הרה"ק רבי חיים חייקל מאמדור זיע"א)

רק סיפרתי לך מה שקרה לאיש שהיה עשיר כמותך, ובמה תוכל לעזור לו, ועתה אם יש בירך לעשות זאת הרי טוב, ניסע שנינו אל הנצרך ותתן לו את נדבת לבך, ומשם נלך ונסע אל רבינו הקדוש, ואם אינך רוצה או אינך יכול למלאות את משאלתי זו, תסע בשלום לדרכך ואני אלך לי לאט ברגלי כמנהגי, התיישב העשיר בדעתו והסכים, ואמר לו לעלות כדי לנסוע אל החוכר, אז עלה ר' מנחם מענדל על המרכבה, וחזרו אל הכפר ובאו אל בית היהודי, שם הוציא העשיר ששים אדומים זהב, נתן אותם לר' מנחם מענדל והוא מסרם לידי היהודי, וברכו בברכת הצלחה, ובצאתם מאת פני האיש, נתמלא לבם שמחה ונקשרו באהבה ורעות, ונסעו יחדיו לטשארנא אוסטראה.

כאשר הגיעו ונכנסו אל הרה"ק רבי זאב וואלף, ראה אור גדול מקיף אותם ופניהם מאירים כשמש, נתנו לו שלום והוא החזיר להם שלום, ואמר הכרת פניכם תעיד בכם שעשיתם מעשה גדול, כן תזכו לעשות אך טוב כל הימים, עמד ר' מנחם מענדל מן הצד ושתק, והגביר סיפר לו לצדיק את כל הקורות אותם מן הרגע שפגש את ר' מנחם מענדל בדרך עד בואם אליו, וכשכילה את דבריו, אמר הרבי: מעשה רב עשיתם, הצלתם משפחה שלמה מישראל משעבוד ומעניות נוראה, ונאמן הוא בעל הגמול ישלם לכם את שכרם, ואם יגדל שכר העושה, הנה אמרו חז"ל "גדול המעשה יותר מן העושה" (בבא בתרא ט' ע"א) שאלמלא הוא לא היה מעשה המצוה כלל, ואז פנה אל ר' מנחם מענדל ואמר: אתה באת אלי שאהיה לך לרבי, אינך צריך לי כי ראוי אתה בעצמך להיות מנהיג בישראל, הנה המצוה הגדולה שעשית היום הולכת לפניך והיא מאירה את דרכך - דרך התורה והיראה, אהבת ה' ואהבת ישראל, אחר כך קירב הרבי את ר' מנחם מענדל ואת העשיר, והראה להם חיבה יתרה, וברך את העשיר שה' ישלם לו את הברכה ויצליח בכל דרכיו, ויעשה צדקה וחסד כל הימים.

בשבת קדש קירב רבי זאב וואלף את ר' מנחם מענדל וכיבד אותו כבוד רב לעיני כל העדה, ובמוצאי שבת כאשר בא אליו להיפרד ממנו, סמך את ידיו עליו ברך אותו ואמר: רב אתה ורבי תקרא, תלך ותיסע לעירך ולביתך, תשב על הכסא ותברך את בני ישראל, כי איש חסד אתה, לבך מלא אהבת ה' ואהבת ישראל, ובידך להושיע לקטנים ולגדולים, רבים מצפים לישועה ולנחמה, הברכה בפך ואסור לך למנעה מהם, כל שיש בידו לברך את חברו ואינו מברכו כאילו גוזלו, עשה מה שבידך, יהיו לרצון אמרי פך וכל אשר תברך יבורך, נפרד רבי מנחם מענדל מלפני רבו, יצא מן העיר והלך לביתו, ישב ועסק בתורה ובעבודה, ולא ארכו הימים והתחילו בני אדם להתקרב אליו, ורבים מהם נושעו על ידו וראו כי ברכתו עושה פרי, ותפלתו אינה חוזרת ריקם, נהרו אליו רבים ושמו נתפרסם בעולם, והוא קרב את הבריות ונטע בקרבן אהבת התורה ויראת שמים ואהבת ישראל.

צ'ין אדם לחברו

מסופר: הגאון רבי חיים רבה של פוניסל זיע"א, היה גדול בתורה ועושה חסד ומעשים טובים. פעם אחת בשנת בצורת גדל הרעב בעיירה ובבתים רבים לא היה לחם לפי הטף, מכר רבי חיים את כל חפציו, את כלי ביתו וספריו, ופרנס את הרעבים, והיתה אשתו חסה על הפמוטים של שבת, עמדה והטמינה אותם כדי שהרב לא יבקש למכרם. כשהגיעו ימים כתיקונם הוציאה את הפמוטים ממקום סתרם ובערב שבת העמידה אותם על השולחן, כיון שראה רבי חיים את הפמוטים, התעלף, לאחר שהשיבו את רוחו, נאנח ואמר: איי, כמה נפשות מישראל אפשר היה לקיים בפמוטים אלו?

כיצד אוכל לשבת בחום

כל אותן השנים שישב הגאון רבי חיים על כיסא הרבנות בבריסק סיפק לו הקהל צרכי ביתו, ובכללם נר למאור ועצים להסקה. פעם אחת הרגישו הפרנסים שהוצאת בית הרב לעצי הסקה עולה לת"ק רובל לשנה, תהו ותמהו הוצאה מרובה כזו מנין? אפילו אמידים שבאמידים אינם מוציאים יותר מחמישים רובל לשנה, בדקו ומצאו שדיר העצים בבית הרב אינו נעול, ועניי העיר באים ולוקחים כמתוך שלהם. עמדו ונעלו את דיר העצים ומסרו את המפתח לידו של השמש. כשהרגיש רבי חיים בדבר, צווה להסיר מיד את המנעול ושוב היה דיר העצים פתוח לרווחה ועניי העיר באים ומסתפקים לפי צרכם.

באו הפרנסים אצל רבי חיים וקראו תגר: רבנו אין קופת הקהל מספקת לספק עצים לכל העניים שבעיר, אם כן משיב רבי חיים אף בביתי לא יסיקו, כי איך אוכל לשבת בחום בשעה שהעניים קופאים בצינה.

לשמח יהודים

רב ברוקה חזואה היה עומד בשוק של לפט, והיה רגיל לפגוש שם את אליהו הנביא. פעם שאל רב ברוקה את אליהו, האם נמצאים בשוק זה אנשים שהם בני העולם הבא? אמר לו: לא, בזה הרגע אין, בינתיים עברו על ידם שני אנשים, אמר לו אליהו אלה הם בני העולם הבא. ניגש אליהם רב ברוקה ושאלם מה מעשיכם? אמרו לו אנשים שמחים ובדחנים אנחנו, כשרואים אנו אדם שהוא עצוב אנו משתדלים לשמח אותו, וכן אם רואים אנו שני אנשים שמתקוטטים ביניהם, טורחים אנו להשלים ביניהם.

מי זקוק יותר

כשישב הגה"ק רבי שלמה זלמן בעל "חמדת שלמה" זיע"א על כסא הרבנות בנאשלתק, התקינו לו פעם פרווה חדשה לימות החורף, אותו יום ראה רבי שלמה זלמן דרך החלון עני אחד מהלך בחוצות מחוסר בגד עליון. הכניסו לביתו, נתן לו פרווה החדשה ואמר לו: צריך אתה לפרווה יותר משאני צריך לה, אתה מהלך בחוץ בקור וכפור, ואני יושב בבית מחומם בחומו של תנור.

חילולא דצדקיא

יום שבת קודש כ"ח תמוז
הרה"ק רבי אלעזר ב"ר אלימלך מליזענסק (תקס"ו)
הרה"ק רבי משה ב"ר צבי הירש (ישמח משה מאוהעל - תר"א)
יום ראשון כ"ט תמוז
רבי שלמה יצחקי ב"ר יצחק (רש"י הקדוש - ד"א תתס"ה)
הרה"ק רבי משה מזאלישין ב"ר גרשון (משפט צדק על תהלים - תקצ"א)
יום שני א' מנ"א
אהרן הכהן בן עמרם (ב"א תפ"ז)
אלעזר הכהן בן אהרן הכהן (ב"א תקט"ז)
הרה"ק רבי נתן נטע מאווריטש ב"ר יוסף (נטע שעשועים - חותן הבת עין - תקמ"ה)
יום רביעי ג' מנ"א
הרה"ק רבי שמשון מאוסטראפאליע ב"ר פסח (ת"ח)
הרה"ק רבי מנחם עזריה מפאנו ב"ר יצחק ברכיה (רמ"א מפאנו - שפ"ה)
יום חמישי ד' מנ"א
הרה"ק רבי בן ציון ב"ר שלמה מבאבוב (קדושת ציון - תש"ג)
יום שישי ה' מנ"א
רבינו יצחק לוריא אשכנזי ב"ר שלמה (האר"י הקדוש - של"ג)
הרה"ק רבי חיים מקראסנא ב"ר צבי הירש (תלמיד הבעש"ט - תקנ"ג)
זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

פרפראות

כתוב בספר החיונות זלה"ה, ששאל מרבו הקדוש האריז"ל זיע"א כי לפי ראותנו גדול קדושת התנאים ע"ה מה אנו ומה חיינו ובמה נחשב כל התורה והתפילה שלנו לנגדם? והשיב האריז"ל: כי אדרבה מחמת שאנחנו בעובי החומר ומדרגה שפלה ונמוכה מאד, ועכ"ז אנו מתגברים לעשות רצון אבינו שבשמים לפי השגתנו, הוא אהוב וחביב הרבה יותר לפני השי"ת, ממה שפעלו בעוצם קדושתם התנאים הקדושים, כי היו במדרגה גבוהה והודככות החומר.